

University of California
Santa Barbara

Methodological observation of the sociometrical behavior tendencies of pre-maturated isolates

A dissertation submitted in partial satisfaction
of the requirements for the degree

Doctor of Philosophy
in
Electrical and Computer Engineering

by

David McAlister Barry

Committee in charge:

Professor Charles McThornbody, Chair
Professor Russell Hammond
Professor Alfred Alfredo
Professor Jackmerius Tacktheritrix

Month 2018

The Dissertation of David McAlister Barry is approved.

Professor Russell Hammond

Professor Alfred Alfredo

Professor Jackmerius Tacktheritrix

Professor Charles McThornbody, Committee Chair

March 2018

Methodological observation of the sociometrical behavior tendencies of pre-matured
isolates

Copyright © 2018

by

David McAlister Barry

Dedication here

Acknowledgements

Acknowledgements Here.

Curriculum Vitæ

David McAlister Barry

Education

20XX	Ph.D. in Physics (Expected), University of California, Santa Barbara.
20XX	M.A. in Physics, University of California, Santa Barbara.
20XX	etc

Publications

Publications.

Abstract

Methodological observation of the sociometrical behavior tendencies of pre-matured
isolates

by

David McAlister Barry

Abstract text.

Contents

Curriculum Vitae	vi
Abstract	vii
1 Introduction	1
1.1 Permissions and Attributions	3
2 Chapter 2 Title	4
2.1 Section Title	4
3 Chapter 3 Title	5
3.1 Section Title	5
A Appendix Title	7
A.1 Section Title	7
Bibliography	8

Chapter 1

Introduction

Cum Veteres Mechanicam (uti Author est Pappus) in verum Naturalium investigatione maximi fecerint, & recentiores, missis formis substantialibus & qualitatibus occultis, Phenomena Naturae ad leges Mathematicas revocare aggressi sint: Visum est in hoc Tractatu Mathesin excolere quatenus ea ad Philosophiam spectat. Mechanicam vero duplicem Veteres constituerunt: Rationalem quae per Demonstrationes accurate procedit, & Practicam. Ad practicam spectant Artes omnes Manuales, a quibus utique Mechanica nomen mutuata est. Cum autem Artifices parum accurate operari soleant, fit ut Mechanica omnis a Geometria ita distinguatur, ut quicquid accuratum sit ad Geometriam referatur, quicquid minus accuratum ad Mechanicam. Attamen errores non sunt Artis sed Artificum. Qui minus accurate operatur, imperfectior est Mechanicus, & si quis accuratissime operari posset, hic foret Mechanicus omnium perfectissimus. Nam & Linearum rectarum & Circulorum descriptiones in quibus Geometria fundatur, ad Mechanicam pertinent. Has lineas describere Geometria non docet sed postulat. Postulat enim ut Tyro easdem accurate describere prius didicerit quam limen attingat Geometri; dein, quomodo per has operationes Problemata solvantur, docet. Rectas & circulos describere Problemata sunt sed non Geometrica. Ex Mechanica postulatur horum solutio, in Geometria docetur

solutorum usus. Ac gloriatur Geometria quod tam paucis principiis aliunde petitis tam multa prstet. Fundatur igitur Geometria in praxi Mechanica, & nihil aliud est quam Mechanic universalis pars illa quae artem mensurandi accurate proponit ac demonstrat. Cum autem artes Manuales in corporibus movendis precipue versentur, fit ut Geometria ad magnitudinem, Mechanica ad motum vulgo reseratur. Quo sensu Mechanica rationalis erit Scientia Motuum qui ex viribus quibuscunq; resultant, & virium quae ad motus quoscunq; requiruntur, accurate proposita ac demonstrata. Pars haec Mechanic a Veteribus in Potentiis quinque ad artes manuales spectantibus exculta fuit, qui Gravitatem (cum potentia manualis non sit) vix aliter quam in ponderibus per potentias illas movendis considerarunt. Nos autem non Artibus sed Philosophi consulentes, deq; potentiis non manualibus sed naturalibus scribes, ea maxime tractamus quae ad Gravitatem, levitatem, vim Elasticam, resistantiam Fluidorum & ejusmodi vires seu attractivas seu impulsivas spectant: Et ea propter haec nostra tanquam Philosophi principia Mathematica proponimus. Omnis enim Philosophi difficultas in eo versari videtur, ut a Phnomenis motuum investigemus vires Naturae, deinde ab his viribus demonstremus phnomena reliqua. Et hac spectant Propositiones generales quas Libro primo & secundo pertractavimus. In Libro autem tertio exemplum hujus rei proposuimus per explicationem Systematis mundi. Ibi enim, ex phnomenis celestibus, per Propositiones in Libris prioribus Mathematice demonstratas, derivantur vires gravitatis quibus corpora ad Solem & Planetas singulos tendunt. Deinde ex his viribus per Propositiones etiam Mathematicas deducuntur motus Planetarum, Cometarum, Lunae & Maris. Utinam cetera Naturae phnomena ex principiis Mechanicis eodem argumentandi genere derivare liceret. Nam multa me movent ut non-nihil suspicer ea omnia ex viribus quibusdam pendere posse, quibus corporum particulae per causas nondum cognitae vel in se mutuo impelluntur & secundum figuras regulares cohrent, vel ab invicem fugantur & recedunt: quibus viribus ignotis, Philosophi hactenus Naturam frustra tentarunt. Spero autem quod vel huic Philosophandi modo, vel veriori

alicui, Principia hic posita lucem aliquam præbunt.

In his edendis, Vir acutissimus & in omni literarum genere eruditissimus Edmundus Halleius operam navavit, nec solum Typothetarum Sphalmata correxit & Schemata incidi curavit, sed etiam Author fuit ut horum editionem aggrederer. Quippe cum demonstratam a me figuram Orbium celestium impetraverat, rogare non destitit ut eadem cum Societate Regali communicarem, Qu deinde hortatibus & benignis suis auspiciis effecit ut de eadem in lucem emittenda cogitare inciperem. At postquam Motuum Lunarium inqualitates aggressus essem, deinde etiam alia tentare cepissem quæ ad leges mensuras Gravitatis & aliarum virium, ad figuras a corporibus secundum datas quascunque leges attractis describendas, ad motus corporum plurium inter se, ad motus corporum in Mediis resistentibus, ad vires, densitates & motus Mediorum, ad Orbes Cometarum & similia spectant, editionem in aliud tempus differendam esse putavi, ut cetera rimarer & una in publicum darem. Quæ ad motus Lunares spectant, (imperfecta cum sint,) in Corollariis Propositionis LXVI. simul complexus sum, ne singula methodo prolixiore quam pro rei dignitate proponere, & sigillatim demonstrare tenerer, & seriem reliquarum Propositionum interrompere. Nonnulla sero inventa locis minus idoneis inserere malui, quam numerum Propositionum & citationes mutare. Ut omnia candide legantur, & defectus, in materia tam difficili non tam reprehendantur, quam novis Lectorum conatibus investigentur, & benigne suppleantur, enixe rogo.

1.1 Permissions and Attributions

1. The content of chapter 2 and appendix A is the result of a collaboration with Alice and Bob, and has previously appeared in the (Journal) (paper citation). It is reproduced here with the permission of (Institution): <http://>.

Chapter 2

Chapter 2 Title

2.1 Section Title

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Mauris et neque massa. Fusce sit amet orci libero. Morbi venenatis quam ante, in vehicula diam. Cras in dui sem, et fermentum ligula. Sed sed tellus ut purus semper pharetra euismod nec tellus. Nullam tortor justo, tincidunt sed varius vel, rhoncus id ipsum. Sed ipsum sem, bibendum id posuere sit amet, dignissim vel odio. Integer pretium mattis metus eu porta. Sed luctus, eros eu feugiat euismod, nulla augue fringilla nisi, sed gravida sem orci ac urna.

Chapter 3

Chapter 3 Title

3.1 Section Title

[1, 2]. Figure 3.1.

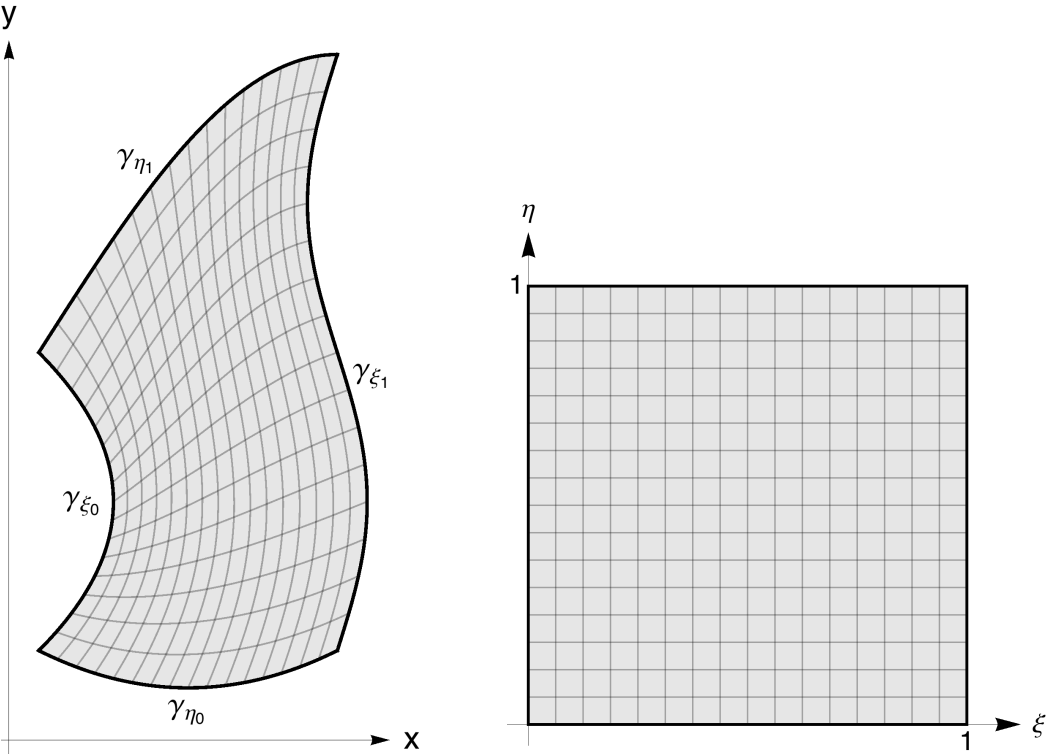

Figure 3.1: Figure Captions.

Appendix A

Appendix Title

A.1 Section Title

Appendicitis

Bibliography

- [1] J. M. Maldacena, *The Large N limit of superconformal field theories and supergravity*, *Adv.Theor.Math.Phys.* **2** (1998) 231–252, [hep-th/9711200].
- [2] J. Polchinski, *String Theory, Volumes 1 and 2*. Cambridge University Press, Cambridge, first ed., 2005.